

Νίκος Καρούζος - Ο ἀκέραιος κύρ Ἀλέξανδρος

Θαμνώδη ρήματα καὶ φύλλα καταπράσινα τῆς γλώσσας.
Μεγάλος ἄνθρωπος κι ἀνέσπερος πού κράτησε
τὸν πόνο στὸ σωστό του τὸ ὕψος
ἀγνοώντας καὶ δημοτικισμοὺς καὶ μαρξισμοὺς καὶ μόδες
ἀγνοώντας τὰ ἐκάστοτε μορμολύκεια
τὴν ἀσίγαστη γενικότητα τῶν πιθήκων
ἀγνοώντας τὸν αἰῶνα τῆς καλπάζουσας ἐξυπνάδας
ὁ ἀνοξείδωτος.
Ἦδη τὰ θύματα τῆς προόδου πού πρόωρα σκουριάζει
πᾶνε στὴν πατρίδα του τὴ Σκιάθο
κι ἀγοράζουν ἐλπίζοντας οἰκόπεδα
πᾶνε γιὰ λίγο ἀεράκι, γιὰ λίγη θάλασσα καὶ φρέσκο φεγγάρι.
Μὰ εἶν' ἀδύνατο νὰ κοροϊδέψουμε τὴ ρημαγμένη φύση
μὲ ξυπόλητα Σαββατοκύριακα καὶ μὲ τροχόσπιτα.
Ὁ ἀκέραιος κύρ Ἀλέξανδρος
ἐκεῖνος ὁ περιούσιος Παπαδιαμάντης
καὶ τὸ κεράκι μας ἀκόμη δὲν τὸ θέλει.

(1972)